

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Buouresol

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Radetzky și Kossuth.

Cu ocaziunea desvălirii statuei lui Radetzky am arătat simțimintele ce ne îndeamnă a privi cu venerațiune acea sârbare presădată de M. S. Monarhul nostru. Am vorbit și despre agitațiunea, pe care au făcut-o diarele maghiare contra participării la sârbarea consacrată memoriei marelui general. Car' Maghiarii au și ascultat de poveștele presei lor. Nu s'au dus la Viena de cât persoanele oficioase, a căror absență ar fi fost o adevărată ofensă către casa domnitoare.

Nu vom de astădată să polemizăm cu foile maghiare, dacă bine ori rău au făcut prin agitațiunile lor, nici nu cercetăm cât perde în prestigiu monarhia vădând străinătatea, că conducătorii popoarelor de dincoace de Leitha au cu totul alte simțiminte de cât cei de dincolo de Leitha.

Vom numai să punem astăzi memoria lui Radetzky față în față cu Kossuth, care într-o scrisoare adresată țăilele acestuia lui Helfy, vestejind pe acei puțini maghiari căf' s'au dus la sârbare, scrie următoarele:

„Va să dăcă ați ajuns, ca membrii parlamentului maghiar (presidentul guvernului) să se ducă la Viena, să se închine solemn memoriei celui Radetzky, care prin recucerirea Milanului a deslegat mâinile austriacilor, 'i-a făcut să arunce masca și prin trădare pe față să se arunce cu toată greutatea asupra sârmanei Teri-Unguresci! Pe acest blăstem al Ungariei, pe acest gâde al Italienilor, Ungurii se duc la Viena să-l sârbătorească!

„Aceasta este o decădere morală atât de enormă, că nu se găsește în lexicon un cuvânt destul de aspru pentru a o timbra.”

Ceea-ce este caracteristic nu e faptul, că Kossuth scrie astfel despre Radetzky: scie toată lumea, că „exilatul dela Turin” este un revoluționar încă-pășinat, un bărbat, care pe austriaci îi suferă tot atât de puțin, ca pe „haita de naționalități” din Ungaria.

Caracteristic este faptul, că diarele unguresci publică cu însuflețire acest crâmpeiu din scrisoarea, în care „sfântul bătrân” îl numește „blăstem” și „gâde” pe generalul falnic al armatei monarhiei și despre care Europa întreagă are bune păreri, a cărei statuă a desvêlit-o însuși Monarhul.

Nu întrebăm apoi, ce ce ar face procurorul maghiar cu noi, diariștii ro-

mâni, dacă am reproduce șire, în care cineva ar insulta în așa chip memoria bărbatilor stimați înaintea Maghiarilor. Constatăm numai, odată mai mult, că Ungurii și după douăzeci-și-cinci de ani de viață constituțională au rămas tot ca înainte, când se plâneau contra absolutismului austriac: dinasticismul la ei merge numai până unde îl lasă percepțiile revoluționare kossuthiste. Așa, că pentru a fanatiza massa, ei nu se sfîșie a scrie și a publica lucruri, care pe lângă că aduc prejudecată dinasticismului bine înțeles, dar' scad prestigiul monarhiei în străinătate. Și aceasta fără-ca măcar ei, Ungurii, să poată susține, că au întărit în același timp statul maghiar.

Noi, popoarele nemaghiare din statul ungar, trebuie să protestăm când vedem asemenea manifestațiuni. Preocupăți și doritori ca monarhia noastră să fie mereu tare, gândindu-ne într-una la primejdia ce ar veni dela Nord peste noi toți, când din cauza aventurilor maghiare tulburare s'ar produce în monarhie, în fața manifestațiunilor bolnăvicioase ale Ungurilor, trebuie să dăm expresiune sentimentelor noastre de iubire către aceia, care în timpuri grele au fost brațul vinșos al monarhiei. Vom sârbători mai ales pe aceia, care au pus la locul lor pe Unguri, când nu mai țineau măsură în nimica.

Un astfel de bărbat a fost Radetzky.

De aceea am adus omagii memoriei lui, de aceea înregistrăm cu indignare crâmpeul scrisorii lui Kossuth pe care presa maghiară îl reproduce ostentativ.

Insulteii acesteia răspundem prin declarațiunea, că vom iubi pe toți bărbății politici și militari, care pun stăvilă curentului bolnăvicios: șovinismului maghiar.

Noul președinte al țerii. Sub acest titlu „Gazeta Bucovinei” publică următoarele:

„După-ce contele Pace, care actualmente petrece în Viena, la nici o întemplantare nu se va mai întoarce ca șef al administrației supreme din Bucovina, fiind probabil numit într-o funcție corespunzătoare rangului său de până acum, — o mulțime de combinațiuni se fac în ceea-ce privește persoana noului președinte al țerii. În cercurile parlamentare, în special între Poloni, circula faima, că contele Saint Julien, consilier guvernăial din Bregenz, ar fi designat de președinte

al țerii în Bucovina. Oameni care stau însă aproape de contele Taaffe pretind a ști, că tot baronul Plappart, despre care au amintit la început și foile semioficioase din Viena, are să fie numit în acest post.”

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 22 Aprilie st. v.

Din Rusia.

Din Petersburg se scrie, că generalul Koktanoff, guvernator general al Vilnei, Kowno și Grodna, va părăsi în curând postul său pentru a face parte din consiliul imperiului.

Împăratul a dat ordin de a supune comisiunii pentru lucrările departamentelor sărace, presădată de dl Abasa, cestiunea în privința desființării opririi exportului ovășului prin porturile Baltice; deliberările în această privință vor începe în curând.

Mai multe bănci din Petersburg și Moscova au prezentat ministrului de finanțe oferte scrise pentru continuarea conversiunii obligațiunilor agrare 6 la sută, care se urcă la 58 milioane și jumătate de ruble.

Neînțelegeri în Peninsula-Balcanică.

Cu data Sofia, 1 Maiu, „Agenția Balcanică” telegrafează, că nisea scrisori din Salonic se plâng de persecuțiunile, al căror obiect sunt Bulgarii din partea valiului Zehni-Pașa, persecuțiuni, ce se produc în urma unui incident cu Drul Oblak, supus austriac, care a interpretat o călătorie etimologică în Macedonia. Drul Oblak a trebuit să părăsească țara și toate notele sale au fost confiscate de valii. Aceste scrisori vorbesc de isgonirea a doi Bulgari în Asia-mică și de torturile a căror victime au fost alți doi. Unul dintre aceștia ar fi murit. Gimnasiul bulgar din Salonic a fost închis din ordinul valiului.

„Agenția Balcanică” acuză valiul, că a lucrat după inspirația consulului Rusiei, dl Iastreboff, și adaugă, că consulul Austriei nu a făcut nimic pentru a apăra pe bulgarii angajați de Drul Oblak pentru excursiunea sa științifică.

O mare iritație domnesce printre Bulgarii din Salonic și din Macedonia.

Atitudinea lui Zehni-Pașa a produs o penibilă impresiune în cercurile

guvernamentale din Sofia, care speră, că Poarta o să iee măsuri la timp pentru a evita serioase complicațiuni în Macedonia.

Poarta și Bulgaria.

Din Constantinopol se scrie: Poarta n'a răspuns încă la cererea bulgară de intervenire pentru extradarea din Rusia a fraților Tufekieff, compromiși în asasinarea lui Vulkovici.

Instrucțiunea în afacerea din Rusciuc a demonstrat, că 36 de bombe se expedaseră la Constantinopol.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dela 2 Maiu deputații maghiari au terminat cu discuțiunea asupra proiectului de îndemnizare, care a și fost votat apoi atât în general, cât și toate capitolele lui.

Se dă următoarele amănunte asupra acestei ședințe:

Din partea opozițiunii au vorbit doi oratori, Kun Miklos și Csanddy Sándor, după care raportorul proiectului, Hegedüs Sándor, a ținut un lung discurs de încheiere, în care a expus pe larg situația financiară a țerii. A polemizat apoi cu Apponyi și Helfy, care combătuseră aspru proiectul guvernului. După-ce a arătat necesitatea proiectului de îndemnizare, s'a ocupat și cu cestiunea insigniilor gendarmilor, spunând, că guvernul face politică națională, că aparițiuni ca ciucurii negru-galben sunt rare, în general și peste tot guvernul caută să aducă la mărire nu numai principiile naționale, dar' să păstreze chiar și formele: emblema și colorile țerii. Așa, că dacă există vre-o deosebire de vederi între guvernamentali și apponyiști, apoi aceste sunt numai în ceea-ce privește locul și timpul unor acțiuni.

Contele Apponyi declară, că n'a voit să se folosească de dreptul său de a pronunța un discurs de încheiere. Spusele lui Hegedüs îl silesc însă. Trebuie anume să arete greșelile în care a cădut oratorul guvernamental afirmând, că este comunitate de vederi între guvernamentali și naționali. Arată, că guvernamentali, — ori mai bine aderenți lui Tisza, — de când sunt la putere comit și tolerează cele mai revoltătoare ilegalități, până-ce naționali vor proiecte de legi prin care rēul să se stîrpească și să se inaugureze adevărata eră a constituționalismului.

Helfy a replicat și el la răspunsul lui Hegedüs, căutând să dovedească, cum printr-o politică financiară greșită, printr'un sistem de

muncă nerodnic, guvernul este necesitat să ceară meru îndemnizare.

Ministrul-president n'a mai luat cuvântul.

A vorbit însă ministrul de finanțe Wekerle, care a făcut două declarațiuni importante. A ținut anume, că chiar dacă nu s'ar termina cu discuțiunea bugetului până la 1 Iulie, guvernul nu va fi împedecat de a sporii leașa funcționarilor, care dela această dată are să fie mărită. A mai declarat, că discuțiunea asupra regulării valutei va trebui începută chiar și întrerupându-se discuțiunea asupra bugetului.

Majoritatea a votat apoi proiectul de lege în total și pe articole.

În ședința viitoare s'a anunțat discuțiunea asupra bugetului ministrului de agricultură.

Cestiunea matriculelor.

Privitor la cestiunea matriculelor, despre care s'au răspândit în public mai multe sciri, acum că primatele Vaszary s'a reîntors dela Roma, „Pester Lloyd” scrie:

„Despre scirile ce au luat sbor după întoarcerea dela Roma a primatului, în urma informațiunilor autorizate ce primim, putem spune, că nici una din scirile răspândite nu corespunde adevărului. Cel mai puțin creștământ îl merită scirile privitoare la propunerile făcute de primat. A aduce acestea în public, înainte de a se fi asigurat acceptarea lor și, în ajunul discuțiunii asupra cestiunilor de cult, cade în afară de intențiunea tuturor factorilor de luat în considerațiune, care toți sunt de acord, că conflictul ce există trebuie rezolvat satisfăcând demnitatea și autoritatea ambelor părți, în liniște și definitiv.”

După-ce organul oficios al guvernului spune apoi, că cestiunea s'a adus în discuțiune publică nu de factorii guvernului, ci de ai bisericii catolice, și că guvernul nu a cedat nimic prin aceea, că a căutat un *modus vivendi*, crede a nu comite indiscrețiune când spune, că atunci când Vaszary a primit înaltul post bisericesc, s'a angajat totodată ca să facă pace, să rezolve înspre mulțumirea guvernului și a bisericii această cestiune devenită acută. Foia guvernamentală mai scrie apoi, că în adevăr Vaszary s'a pus în relațiuni cu Vaticanul, dar' că guvernul nu a putut primi propunerile lui, făcute după aparițiunea celor două bulle ale Papei. Aceasta din cauză, că cestiunea prin propunerea primatului nu se rezolva definitiv. Primatele nu s'a descurajat însă și a meditat mai departe la un alt *modus vivendi*, pe care găsiindu-l, 'i-a

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Din sfaturile unui preot bătrân.

De

George Simu.

I.

„Pentru-ca să fii ascultat, — trebuie să fii cunoscut și iubit, ear' a te face cunoscut și iubit e mare lucru!” — Aceste cuvinte 'mi-le dădea un preot bătrân mie și prietenului meu Constantin, — când după serviciul sfântului Maslu ne întorceam la sfîșia sa acasă.

Era iarnă, — o iarnă friguroasă. Pe la 10 oare dimineața am început sfântul Maslu și pe la 12 oare 'l-am finit. Dîna de iarnă e scurtă, urmasă și ceva masă la omul morbos după obiceiul nostru românesc, și pe când intram în grădina părintelui Nicolae, umbrele nopții scoboreau pe pământ învelindu-l în o haină neagră și posomorită.

Astăzi nu mergeți acasă Iarna e bine să te calci unde înserezi, — dișe părintele.

Noi sciam, că ceea-ce sfîșia sa dăce, — e diș și trebuie să se întemplete. Am promis, că-l vom asculta. E drept, că prietenul meu, om cu familie, s'a decis mai greu, dar' tot s'a decis. — Eu eram june, teolog absolut, și suplinisem pe cantorul ce era morbos. Eram un mare admirator a bătrânului preot, și mă simțiam fericit, că mă numără între iubiții sei. Și ați când fîmi aduc aminte de dînsul mă cuprind un simțământ de adînc respect, căci în el am admirat și admir cel mai înalt caracter ce am întîlnit în viață până acum.

Părintele Nicolae era un bărbat cu statura ceva mai înaltă ca de mijloc. Barba lui lungă și pe jumătate albă îi da o înfăpturare, care insuflă mult respect. Mustetele tuse cu îngrijire, — sprîncenele încrețite și ochii vii denotau pe omul, ce ține cont de lumea în care trăiesce, ear' fața sa rumenă și expresiunea ei veselă ne spuneau, că nici la vîrsta părintelui, care atîngea 76 de ani, nu pier bucuriile lumii, atunci când în suflet sînt nădejdi fericitoare și credință nelăvînsă.

Ne-am așezat la masă. Eu, care stam cevași mai de o parte, vădînd pe prietenul Constantin, — un preot tinăr căruia abia-i resărise mustața și barba, — față în față cu părintele Nicolae, 'mi-se părea că vîd prezentul față în față cu trecutul.

Era înveselitor aceea-ce vedeam. Un bătrân rumen ca trandafirul, întreg la minte și frumos la statură. Pe fruntea căruia părea scris: „Îndrăsniiți, căci eu am învîns lumea, — prin răbdare și muncă!” — Și un tinăr blând, dar' vesel și conșciu de chemarea și sarcina ce-i zace pe umeri, — care părea că răspunde scrisorii de pe fruntea bătrînului: „. . . Vom învinge, căci cu noi este Dumnezeu!”

Atîta dragoste pentru omenime în sufletul bătrînului și în atîta dor de a fericii un popor în sufletul tinărului.

Închipuiți-vă un castel colosal din timpuri feudale — bătut de vîfor și vijelie — cum stă încă și acum cu zidurile înegrite de fumol luptelor — neclintit și mîndru. . Astfel părea bravul părinte în mijlocul nostru prin statura și ținuta sa bărbătească. . . Gloria trecutului. . . Și închipuiți-vă un brad verde și tinăr pe vîrfurile unui munte, expus

celor mai teribile vijelii. Se îndoaie când suflă orcanul, — dar' resistă și-l înfruntă. . . Astfel era pretinsul Constantin. . . Nădejdea viitorului.

Îi admiram pe amîndoi și dăceam în gândul meu: Înzadar ne-au jurat dușmanii pierirea, ei vor fi spulberați ca norii de vînturi prin nația ce are astfel de profeți.

O generație înțeleaptă și marinimoasă era cea crescută sub bunul episcop Leményi, — aceasta o atesta părintele Nicolae, — vigoaroasă cea de sub înflăcăratul Român, metropolitul Șuluf, și destoinică cea din țăilele noastre. Și ce e mai frumos, toate trei aceste generații erau crescute în spirit adevărat creștinesc-evangelic.

Măriuța, fata părintelui, ne aduse o oală cu vin, pe când bătrînul seu tată eși spre a da anele porunci servitorilor. Era Măriuța o fată de 19 ani, cea mai mică din copiii părintelui — opt la număr. Crescută în casa părintească sub scutul unui om de un caracter așa de cinstit ca al părintelui seu, Măriuța era toată poezie. . . Nimic fals, nimic rău într'însa. N'avea ea aceea spoială ce orășenele o numesc cu amfăș: cultură, — dar' avea inimă curată și suflet bun. . . Când a intrat în casă era surprinsă și confusă. — O orășană sau una, care scie ce e lumea, cum dăc dinsele, — ne-ar fi privit odată din cap până în călcăie cu un aer de dispreț amestecat cu puțină milă și — apoi s'ar fi îndurat a ne agrăi — un lucru pentru care trebuia să-i fim mulțumitori o vîță întreagă.

Nu așa a făcut Măriuța. Ea după-ce s'a desmetecit m'a întrebă, că ce face supra mea, căci dișe ea — sciu eu dela'tata, că d-ta ai

o soră. 'I-am spus, că e sănătoasă și frumoasă ca dumniaei; și la Măriuța 'i-a părut nespuse de bine pentru vorba asta. S'a așezat lângă mine și 'mi-a povestit multe bune și frumoase; — și se mă crelești, d-voastre, când s'a sculat de lângă mine eram îndrăgostit de Măriuța, așa de îndrăgostit, încât intrînd bătrînul părinte în casă, puțin a lipsit de nu 'i-am sărit în gît și nu 'i-am strigat: „tatăl!”

Prietenul Constantin a observat aceasta, căci 'mi-a șoptit odată cuvintele: „Dacă aș fi eu ficior!”

Vă puteți deci închipui dureroasa mea surprindere, când părintele turnînd vin în pahare ne dăce: „să bem copii, căci veți scid doară ce dăcea părintele Atanasie, care — a făcut „unirea”: „De omul care nu bea vinul să te ferești, că e rău”; — și apoi vinul ăsta e bun, din el am să ospet și pe nuntașii Măriuței, căci fac ospet peste patru săptămîni!”

Eu am încremenit cu păharul la gură. . . A fost un vis și acesta, un vis al tinerețelor, — dar' și ați când mă gândesc la Măriuța, parcă îmi vine, nu sciu cum, să plîng. —

Era frumoasă și bună din seamă afară! — Ați? are doi ficiori. Când îi vîd 'mi-se rupe inima. Cel mai mare e de trei ani, — das' gîndesci că e de cinci și îl chiamă George ca pe mine. Mai bine 'l-ar fi chiamat Stefan ca pe tată-so, — parcă nu 'mi-ar fi așa năcăz. . . Dar' s'a născut la sfântul George, — așa a spus cartea, și așa 'i-a pus numele. —

Am beut păharul tot. Părintele era vesel, se așeză astă-dată lângă mine și vorbi cam așa:

„Voi sînțefi oamenii viitorului, dragii mei, eu sînt trecutul. Ați, mîne, vorba aceea:

„Eu mă duc, mă prăpădesc, Ca un cântec bătrînesc.”

— Veți rămâne voi. Una însă se o scipi:

Numai basați pe trecut veți pute lucra cu succes în viitor!

Voi ați învățați școală creștină. Învățătură aveți. Vă trebuie numai credință mare și caractere cinstite. Îmi place de voi când vă vîd în biserică, în adunări de profeți, — la servicii, — dar' vă mărturisesc, că nu sînt deplin mulțumit când vă vîd în mijlocul poporului, în mijlocul opincarilor. Nu că doară n'aș dori să intrați în mijlocul acestui popor iubit, nu, din contră. Chemarea voastră e a trăi și muri în mijlocul lui, — dar' voi nu scipi tracta cu el, nu vă scipi face iubiți, și cum v'am spus la început: „Pentru-ca să fii ascultat, trebuie să fii iubit, ear' a te face cunoscut și iubit e mare lucru!”

Voi aceasta nu o scipi. Se vede, că așa ceva n'ați învățat, și nu e mirare; că aceasta nu o sciu nici cei-ce v'au învățat pe voi. Pe vremea noastră era altmîntrelea. Lucrul sus pomenit e cel mai necesar pentru a păstori turma vouă încredințată.

M'ați vădut voi pe mine în tîrg, în adunări de popor, pe stradă sau ori-și-unde, eu pururea sînt împresurat de popor. Vedeți-i cum îmi sărută mîinile! Așa făceau și când eram tinăr, nu o fac aceasta numai din respect bătrîneții.

Cu voi aceasta nu se întemplă. Scii, iubite Constantine, că poporeni de ai tîi vin la mine și întrebă, că popa lor dăce se fa-

formatul în proiect, contra cărui, în principiu, guvernul nu are nici o obiecțiune. S'a dus atunci la Roma să comunice și acolo proiectul. A trecut întâi înșe și pe la Viena, pentru a raporta Monarhului și nuntului. Ear' la Vatican a comunicat nu numai proiectul sau, ci și „modus vivendi” al guvernului. Papa a primit bine proiectul primatului și nu va ridica greutăți nici contra propozițiilor formulate de guvernul maghiar.

„Astfel”, — scrie „P. L.”, — „proiectul aprobat de Vatican primatului l-a înaintat guvernului maghiar, care în consiliul de miniștri înținutieri, s'a și ocupat de dînsul”.

Despre cuprinsul proiectului oficiosul maghiar nu vrea să spună nimic, ci spune numai, că este în așa spirit formulat, încât o să satisfacă toate cercurile civile și bisericose, mai ales că Vaszary a declarat de mai multe ori, că nu pretinde prinținsul nici un privilegiu pentru biserica sa.

Mai scrie, că dacă cumva în decursul discuțiilor cultului s'ar aduce în publicitate din vre-o parte oare-care proiectul primatului, acesta desigur își va ocupa scaunul de cardinal în casa magnaților, unde nu trebuie să mire pe nimenea, dacă va fi vădut apărându-și cu energie proiectul față cu cei ce vor să împingă lucrurile prea departe.

1 Maiu.

Dina de 1 Maiu — de altădată și de veselie — de câțiva ani este așteptată cu îngrijire: în această zi manifestează socialisții, massa mare a urviorilor din țările industriale. Din anul trecut frica a crescut, căci au intrat la mijloc și anarhiștii, despre ale căror crime cetitorii nostri au avut ocazie să cetească meru de câteva săptămâni încoace.

Tochmai de aceea pentru ziua de alaltăieri s'au luat în toate părțile măsuri de precauțiune dintre cele mai mari. În toate orașele unde anarhiștii au înprăsciat teroare, s'au concentrat un număr mare de trupe.

Grație acestor măsuri, de astădată nu s'au făcut vătășiri de sânge și 1 Maiu s'a petrecut în liniște, se poate dice.

Eată și rapoartele ce sosesc din diferite părți ale Europei cu privire la sârbarea și manifestațiunile dela 1 Maiu:

Paris. Orașul dimineața are același aspect pe care-l vedem în toate zilele de sârbătoare. Multime mare de public se îndreptăază înspre bariere. Nici o aglomerație de agenți polițienesci ori militară nu se poate observa. Președintele camerei, dl Floquet, deși are concediu, s'a reîntors în oraș, unde în palatul Bombon primesce delegațiunile diferitelor corporațiuni.

După amădi străzile sînt mai deșerte decât alte-ădi. Publicul mare e la verdeață. Din Lyon, St. Etienne, Marseille și Lille vin sciri liniștiți. La Tours în noaptea trecută o bombă a fost aruncată. Explosia n'a făcut stricăciune, doar' că s'a rănit foarte grav criminalul el singur. În catredra la Charteles petarda aruncată n'a făcut nici o stricăciune.

cem cutare și cutare lucru, și că ce dîce ea? Mie imi cer sfatul! Aceasta vine de acolo, că nu ți-ai câștigat încă încrederea lor, nu te iubesc încă în deșuns. Eu voesc să vă învîț cum să vă faceți iubii și prin urmare cum să câștigați încrederea poporului.

Pe vremea mea era un canonic în Blaj, — Crainic, care a fost în tinerete păstor suflutesc ca și noi. Acela ne învîța cu toată ocaziunea, că ce se facem ca să fim iubii de popor și să câștigăm încrederea lui. Un lucru acesta mai greu de căt se pare la prima privire. D-șeu se ierte păcatele fericitului Crainic, că mult bine ne-a învîțat! Fără el am fi pățit-o ca și voi.

Doné sentențe avea el cu deschilinire, care le întrebuița, când ne da sfaturi relativ la tractarea poporului, anume: „La vorba necărturarilor din făgădău nu te uita! și Dum modo damnum non inferrant. — O! de câte ori am experiat noi „generația ce cu mine și cu vr'o 2—3 încă mîne-poimîne se va stinge” — că drept avea el!

Învățătorii nostri n'au fost în „cura animarum”, ci de comun numai după-țe profesoresc câte 10—15 ani unii dintre ei es în te popor. Și când es sînt mai ca și voi. Învățătură multă... multă... praxă cum puținică. Ar fi mai bine poate, ca cei-ce vă învîț să cunoască poporul, în mijlocul căruia aveți să trăiți și pentru care vă preparați. Nu poporul e pentru preoți, ci preoții sînt pentru popor. Tot așa și cu funcționarii civili.

Și apoi tristă iconă ni-se înfățișază. Funcționarii civili nu cunosc limba poporului nostru, ear' voi, clerul tîner, adese-ori predicați și vorbiți poporului în o limbă, pe care el n'o înțelege. — E nespus de dureros acea-

La [miezul nopții liniștea continuă a domni. Președintele republicii, domnul Sadi Carnot a invitat la dînsul pe șeful poliției, dl Loze, și l'a felicitat pentru menținerea ordinii. Generalului Saussier l'a s'a dat ordinul să desconcentreze trupele, așa, că pe la 10 oare noaptea pe nici o stradă n'a mai fost miliție.

Șefii socialisților, Pichon și Lavy au adresat un manifest către aderenții lor, sfătuindu-i să se țină departe de agitațiunile anarhiste.

Din întreaga țeară au sosit sciri, că pretutindenea ordinea cea mai perfectă a domnit toată ziua. Nici măcar o singură arestare nu s'a făcut.

Bruxela. Ca la 4000 socialisți au făcut o retragere prin străzile mai populate ale orașului. Musicile au intonat cântece revoluționare. Mulți socialisți aveau steaguri roșii. Meetingul s'a petrecut în ordine. S'au rostit discursuri de pe două tribune. Seara s'a dat o mare petrecere socialistă. După scirile primite s'au făcut mari manifestațiuni socialiste în orașele Gent, Antwerpen și Anvers. Ordinea s'a menținut pretutindenea. Numai la Aubein s'a aruncat o bombă înaintea casei primarului. S'a făcut oare-care stricăciune.

Hamburg. Manifestațiunile socialiste s'au petrecut în ordine. Cei 33.000 manifestanți, între care 2000 femei, s'au purtat liniștiți. Discursul de deschidere al sârbării l'a rostit Frohme, deputat.

La München și Frankfurt sârbarea s'a amânât din cauza timpului ploios.

Londra. Socialisții s'au adunat la Hyde-Park, unde într'un semicerc au fost ridicate 16 tribune. Retragerea a ținut 2 oare și jumătate. Au luat parte la dînsa peste 300.000 lucrători. Foarte mulți aveau steaguri roșii. Întrunirea a ținut 4 oare și s'a cerut introducerea peste tot a 8 oare de muncă. De pe tribune oratorii — bărbați și femei — au vorbit englezesce, franțuzesce, rusesce, nemțesce și polonesce.

Lângă un zid al fabricii de arme din Woolwich s'a găsit o geantă neagră, în care au fost 8 cartușe pline cu dinamită și praf de pușcă. În tașcă mai erau și o mulțime de hârtii scrise în mai multe limbi.

Madrid. Ca la 2000 socialisți au ținut aici o întrunire. Preșidentul Gomez a rostit un discurs și a cetit telegramele sosite. Un zidar a cerut ca să se d'strugă drumurile de fer, a prorocit în același timp moarte tragică burghezilor. Meetingul s'a petrecut de altfel fără vr'un incident.

La Bolognia lucrătorii s'au întrunit pe piața Victor Emanuel, de unde însă au fost imprăsciați de către cavalerie.

În Kopenhaga și Kristiania meetingurile socialiste s'au petrecut în liniște. S'a cerut sufragiul universal și 8 oare timp de muncă.

Cu data de 2 Maiu se telegrafează din Lüttich, că în biserica St.-Martin a explodat o bombă. S'a stricat nu numai biserica, dar' au suferit stricăciuni și casele de prin pregiur. Oamenii speciali spun, că cel puțin 5 chlg. de dinamită a trebuit să fi fost aprinsă, ca să facă atîta desastru. Detunătura a fost

atît de puternică, încât s'a audît în tot orașul. Socialisții, care ținneau tocmai întrunire, audînd-o au strigat: „Să trăiască Ravachol!”

Au fost arestați mai mulți anarhiști, între care și un eroitor, despre care se crede că este autorul atentatului.

Raporturile vamale între Germania și România.

Sub acest titlu publică „Rumänische Wochenschrift” din București următorul articol:

Taxarea excepțională a cerealelor române în Germania a făcut în zilele din urmă mare sgomot și a devenit în camera română obiectul unei discuțiuni foarte vii.

Se impută Germaniei, poate cu dreptate, că în politica ei economică, cu deosebire față cu România, desvoaltă o recunoștință cam îndoielnică. În adevăr, noi am stricat relațiunile noastre comerciale cu Austro-Ungharia și Franca în multe direcțiuni în favorul Germaniei și dacă fie care stat ar procede în politica sa economică din punctul de vedere al celui mai curat simț de dreptate și pentru fie-care călcare a aceluia ar fi responsabil, atunci un juriu nepărtinitor poate ar respinge ca nedreaptă taxa germană de cinci mărci pe cerealele române. Dar' pe terenul economiei de stat valorează mai mult ca ori-unde sentența: „Scopul justifică mijloacele”, și nici măcar nu i-se poate lua în nume de rău unui stat, când voesc să promoveze interesele comerciale ale poporului său în orice chip.

De aceea și șovinismul în economia de stat va fi numai spre paguba proprie; căci cu sânge rece trebuie precumpănit ceservesc spre binele național economic, sau ce e potrivit, să influențeze interesele economice ale țării.

Așadar în antîiul rîu e vorba despre aceea, ca să se cerceteze, că ce face pe Germania să procedeze astfel față cu România și apoi să se chipzească liniștit, cum s'ar pute preîntîmpina mai avantajos, că oare să se facă concesțiuni sau rezistență.

La o observațiune mai deaproape nu se poate sta mult la îndoială asupra motiveilor, care au înduplecat pe Germania să pună României taxa de cinci mărci, pe când pe Bulgaria și pe Statele-Unite din America-Nordică le favorizează cu taxa de 3 mărci și 50 pf. Nisuița Germaniei țintesce tocmai într'acolo, ca să încheie cu România un nou tractat comercial, care să corăspundă cu raporturile vamale ale statelor centrale europene. Factorii dătători de măsură din Germania sînt destul de prevădători, ca cu deosebire după examinarea ultimelor cuincuenii, să aprefieze valoarea piețelor române pentru articoli germani de industrie. Desigur, că Germania nu țintesce la o serie continuă de represalii reciproce și fără îndoială că nu se va da înapoi înaintea concesionilor, dacă nu vom fi prevenitori în mod corăspunător. În cestiunea cu taxa de cinci mărci Germania s'a conformat simplu principiului logic și față de economia noastră protecționistă, care peste tot ne-a înstrăinat de toate statele europene, aplică armele de lipsă. Dnpă-cum foarte nimerit a accențuat ministru nostru de externe, pro-

cederea Germaniei nu e unică, căci și Franca ne-a încărcat cu tariful său maximal.

Loviturile aceste dureroase, sub care strigă când acesta, când alt stat din lumea noastră comercială, își trag originea dela aceeași plagă, dela sistemul prohibitiv șovinistic. Fără nici un sens ne astupă singurul izvor al bunăstării noastre, exportul produselor noastre agricole, ne împinge la o economie de stat neroditoare, în această pus-tie nemărginită de suferințe, unde niciodată nu vom ajunge înșelătoare „Fata Morgana” pe care ni-o zugrăvesc.

Chiar și dacă o parte a rîului se poate reduce la aceea, că noi la început peste tot, am introdus amestecul Germaniei în afacerile statului nostru și apoi într'un mod nu mai puțin neîndemânatic, ne-am încercat a ne elibera de tutoratul supărăcios — rîu de căpetenie, de care suferă bunăstarea României, rămân zidurile vamale chineze, cu care a întemnițat bunăstarea sa și există numai un mijloc de mîntuire: Încheierea de noue tratate comerciale pe baza principiilor vămii libere.

I. I. Nacian.

CRONICĂ

Din cauza sîntei sârbători de mîne numărul proxim al „Tribunei” va apăre numai Vineri seara.

Dela Curte. Augusta Soție a M. S. Monarhului a sosit dela Triest la Viena.

Baross se retrage, cel puțin așa se pare din preparațiunile ce se fac. Astfel până ce mai zilele trecute se spunea, că el merge bine cu sănătatea, acum foile scriu, că mult timp nu va mai merge la ministru și că intermîl îl va ține colegul său dela finance, Wekerle. Oare să nu fie aceasta începutul unei retrageri definitive.

Dela sinodul eparchial din Caransebeș. „Foia Diecesană” comunică, că o deputațiune numeroasă, compusă din valoroși deputați ai acestui sinod eparchial, în urma unei conferențe a tuturor deputaților sinodali, s'a prezentat Marția trecută înaintea P. S. domnului episcop diecesan, rugându-l în numele tuturor deputaților, că avînd în vedere meritele și serviciul îndelungat al P. C. Sale părintelui protosinel Filaret Musta pe terenul bisericesc și școlar, să binevoască a înainta la gradul de archimandrit. P. S. Sa a răspuns, că încă dela venirea sa în diecesa Caransebeșului se ocupă cu ideea aceasta, dară cănd această afaceri în competența i-nodului episcopesc, nu s'a putut până acum realiza, crede însă, că în scurt timp se va pute totuși aduce la îndeplinire. Sinodul s'a închis Mercuria; trecut, după-țe și-a terminat agendele în 6 ședințe.

Conferență episcopescă. Foile din Budapesta aduc scirea, că zilele aceste se va ține la Budapesta o conferență a episcopilor sub presidența primatului. Se va discuta asupra sârbării jubileului încoronării și despre cestiunea matriculelor și alte afaceri bisericesci.

Duelul din Burdujeni. Procesul D-rului Medvey, care l'a împușcat pe contrarul său în duelul de lângă Burdujeni se va pertracta, scrie „Gazeta Bucovinei”, în luna lui Maiu înaintea curții cu jurați din Leov.

Blând și ascultător e acest popor, — dar' numai după-țe i-ai câștigat dragostea și încrederea. Ai făcut-o aceasta? Ai ajuns cel dîntîiu om pe pămînt înaintea lui. —

„Mi-s'a dat trista ocaziune a vedea odată pe un preot ospătat... Iși pierdea echilibrul mergînd către casă... Cei dîntîiu oameni ce l'au vădut, l'au chemat și dus în casa lor, — l'au așezat să se culce, și i'au dus copii la vecini, pentru-ca să nu se trezească părintele, — ci să se odihnească în tichnă.

Și a sciut tot satul, — dar' nu s'a scandalisat nime... Pentru-țe? Antîiu: pentru-țe preotul era iubit de acest popor prin aceea, că-i implinea cu cea mai mare acurateță oficial seu. A doua: pentru-țe aceasta s'a întemplat numai odată, și toată lumea era convinsă, că fără voia preotului, — poate a pățit ca Noe și bietul preot. Și a treia: pentru-țe Românul după-țe preotul seu i'a câștigat încrederea apoi iubesc și iartă cum nimenea nu mai scie iubi și ierta. —

E „popa nost”, dîce sâteanul, și această dîcere e foarte semnificativă. Preotul din cestiune, cum am dîs, era omul poporului, și om la locul seu, și când din slăbiciune ome-nească a făcut păcatul de a se îmbêta ome-nii nu numai că l'au scușat, — dar' s'au făcut ca-și-cănd nici n'ar fi sciut de aceasta.

Eu cred, că D-șeu sfîntul la judecată, când va aduce pe poporul românesc înaintea mării sale ca să-l judece îi va dîce și cuvîntele dîse odinioară unei femei: „Ți-se va ierta mult, poporule, pentru-țe ai iubit — și iertat mult.

(Va urma.)

Sciri militare din România. Ministrul de răboiu al României a dat ordin comandanților de corpuri de a nu acorda nici un concediu oficerilor decăt dela 1 Iulie în sus și numai pentru casuri de boală. În același timp se scrie, că ministrul de răboiu a decîs, ca toți oficerii, care sînt atașați pe la diferite regimente, să se întoarcă imediat la corpurile lor.

Grecii și Românii. Guvernul Greciei a adresat ieri la tribunalul Ilfov o cerere de punerea în posesia averii defunctului C. Zappa. Guvernul grec fixează această avere la 20 milioane. Această cerere, scriu ziarele din București, ca și aceea a guvernului român, va trebui să fie judecată la 24 Aprilie.

Starea financiară a Bucureștilor. Cetim într'o foie din București: Cu ocaziunea închiderii anului financiar 1891—92, primarul capitalei, asistat de domnul G. M. Andrico, șeful comptabilității, procedînd la verificarea situațiunii casei comunale, a constatat următoarele: Încasări dela 1 Aprilie 1891 până la 1 Aprilie 1892, dimpreună cu soldul aflat în casă la seara de 31 Martie 1891, lei 16.175.660.17. Plăți efectuate în acest interval de timp 14.910.724.35. Sold numărîr în casă, 1.264.935.82.

Congresul „Ligei”. Cetim în „Tim-pul”: Cele mai multe societăți și grupuri de studenți români din străinătate au aderat la ideea congresului naționalist convocat la Paris din inițiativa Ligei dela Paris, Anvers și Berlin. Congresul se plînuise, cum se scie, pentru 3/15 Maiu a. c. Dar' toți au cerut cu insistență aminarea lui, deoarece luna Maiu este tocmai luna examenelor. În urma acestora Liga din Paris înscîntează lumea românească, că ideea congresului rămîne, dar' ținerea lui s'a amînat pentru timpuri mai oportune.

Călătoria împăratului Rusiei. Călătoria împăratului Rusiei la Copenhaga a devenit iudoasă din cauza stării sănătății marelui duce George Alexandrovici, cu toate că s'au produs în zilele din urmă semne de îmbunătățire.

Lăntarii români în America. Din New-York se trimite următoarea scrisoare cu data de 4 Aprilie: „Dle redactor al „Universului”, te rog să fii atît de bun a aduce la cunoștința publicului român, că eu cu trupa mea română de 14 persoane sînt aqîn New-York, arangiat într'un local de rangul I, care se numește „Megedeskwer”, pentru tot anul curent și am o mare reușită; să-i vești pe Americani cum rămîn cu gurile căscate ascultînd frumoasele române și doinele de pe văile Carpaților, te-ai prăpădi de răis, deașa. În toate serile localul e plin de lumea cea mai aleasă. Sînt în corăspundență cu comitetul expoziției în Chicago pentru a cănta în secția românească a acelei expoziții ce va ave loc în 1893. Vî salut cu toată stima și o să vă mai scriu. I. Negrescu.

Un romancier care devine rege. Diarele din Australia spun, că vestitul scriitor de romane Robert-Ludovic-Stevensohn are sorții cei mai mari între cetățenii din Apia, capitala insulelor Samoi, să devină regele acelei țări, ca urmaș al lui Malietoa. Până acum scriitorul era considerat ca cel dîntîiu cetățean al țării, presida adunările publice și îndeplinea în chip oficios funcțiunea de suveran al insulelor Samoi și Navigatorilor. Acum nu-i lipsesc decăt un mic sprigin al Englezilor pentru a deveni suveran deservit. Astfel scriitorul punîndu-și mai tîrziu memoriile pe hârtie va pute să adauge un capitol foarte curios, la amintirile sale destul de cunoscute de până acum. Se scie, că Stevensohn a scris până acum romane în insulele Samoi și le-a trimis de s'au publica la Londra.

Representație teatrală. O societate de diletanți români va arangia Vineri în 6 Maiu n. a. c. în teatru orașenesc de aici o reprezentațiune teatrală. Se vor juca piesele „Firică”, comedie într'un act de I. Cerkez și „Reinhold înțelept”, comedie în două acte de E. Scribe și Monvel, tradusă de N. A. Bogdan.

Venitul curat al reprezentației se va distribui: școalei de fete a „Reuniunii femeilor române”, școalei populare gr.-cat. și „Reuniunii sodalilor români” din Sibiu. Cu vinderea biletelor s'a însărcinat dl Krassovsky, lipscan, Piațamarea. Prețurile locurilor pentru loge și staluri sînt cele obișnuite, ear' pentru parterre, parchet și galerie s'au făcut însemnate reduceri pentru-ca nu numai inteligența ci și poporul din localitate și giur se poată asista la reprezentație, care nu numai pentru scopul ei filantropic, ci și ca eveniment social-cultural merită cel mai călduros sprigin. La reprezentație vor conlucra d-șoarele Maria Roman, Lucrăția Popescu, Geni Simonescu, Dini Cuntanu și Florica Roșca și d-nii Olimpia Boiu, Ioan Russu Șirani, Emil Borcea, Victor Roșca, Ilie Dopp, Victor Pop Hârșanu și Sever Bocu. Sciri mai detaliate vor da placatele care se vor așșa, și programele ce se vor căpeta seara la casă și la bileteuri. Nu ne îndoim, că societatea românească se va întruni Vineri seara întreagă la teatru, spriginînd astfel după vrednicie laudabilele intenții ale strădălniilor diletanți.

Studii etnografice asupra creșterii și dezvoltării corpului omenesc cu privire la împregiurările și datinile noastre.

De Dr. T.
(Urmare).

Pentru interesul practic mai alături o tabelă tot după acel autor cu privire la greutatea progresivă a copiilor germani:

In- nate score	*)		Greutatea în chilogramme		Etatea		Greutatea în chilogramme		Etatea		Greutatea în chilogramme		Etatea		Greutatea în chilogramme		Etatea		Greutatea în chilogramme		Etatea	
	copii	copiile	copii	copiile	copii	copiile	copii	copiile	copii	copiile	copii	copiile	copii	copiile	copii	copiile	copii	copiile	copii	copiile		
1	9.10	8.6	7	19.7	17.8	14	37.5	37.5	20	60.0	54											
2	11.5	11.0	8	21.7	19.5	15	43.0	41.0														
3	12.7	12.4	9	23.5	21.0	16	47.0	45.0														
4	14.2	14.0	10	25.5	23.2	17	52.0	48.0														
5	16.0	15.7	11	27.5	25.5	18	55.0	50.0														
			12	30.0	30.0	19	68.0	62.0														

*) Greutate copiii scade în zilele prime după naștere, urmandu-si în-
ercuțarea creșterii ulterioare, apoi înaintea morții. Această în-
ercuțare, că, copiii nu s-au născut încă, și tot
în aceste zile la fișă Sbornicul copiilor nu cuprinde cantități mai mari pe
grupuri sociale.

 LOSURI

Budapester Bankverein Actien-Gesellschaft
Budapest, Elisabethplatz 19.

Directiunea băilor.

I. Danneberg, Annoncen-Expedition,
Wien I., Kumpfgasse Nr. 7.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de
exemplar

Prețul 1 fl. 30 cr.

100 bucăți 50 cr.

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1892.

5.—	5.2	pl.	Vulcan . . .	(sos.)	8.47	8.—
6.12	5.37				7.51	8.05
6.35	6.—	sos.	Lupeni . . .	pl.	7.16	7.30

Simeria (Piski) — Hunedoara

10.50	4.40	9.58	↓ Simeria . . .	↑	5.28	3.20	8.10
11.13	5.03	10.08	Cerna . . .		5.11	3.—	7.50
11.48	5.58	10.32	↓ Hunedoara	↑	4.46	2.32	7.22

Braşov — Zernesoi

8.35	4.55	↓ Braşov . . .	↑	6.29	1.44
10.28	6.36	↓ Zernesoi . . .	↑	5.—	12.20

Braşov — Chezdi-Oşorheiu

8.30	3.10	pl.	Braşov . . .	sos.	8.08	6.58
9.13	3.53		Prejmer . . .		7.30	6.15
10.23	5.03		Sepşi-S.-Georgiu		6.32	5.17
12.—	6.41	↓	Covasna . . .	↑	4.47	3.32
12.46	7.26	sos.	Kezdi-Oşorheiu . . .	pl.	4.—	2.45

Arad — Timişoara

6.15	11.30	5.58	↓ Arad . . .	↑	9.44	3.50	10.55
7.32	12.47	6.46	Vinga . . .		9.02	2.46	9.46
8.42	2.04	7.39	↓ Timişoara	↑	8.—	1.11	8.15

Careii-mari — Zalău

5.45	Careii-mare . . .	7.03
11.—	↓ Zalău . . .	6.51

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiunilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.